

Papa

Poros videokazetták dalolnak,
s újra érzem meleg tekinteted.
Ha hátba szúrnak is sokan,
vereged vállon őket, ezt tanítottad nekem.

A por körvonalaidra ül,
ott bóbiskolsz még a fotelben.
Fekete szárnyak csapkodnak a Nap körül,
ez a gennyező harag elviselhetetlen.

De a poros videokazetták dalolnak,
s újra érzem meleg tekinteted.
Kapok egy morzsányi nyugalmat,
ahogy némán ballagok a temetőbe.

S ott utazol már a fehér tengeren,
csillagokból épült vitorlásan.
Büszkén feszítek melletted,
tudom, most már felfedezzük a világot.